

קונטראס

השגחה גלויה

יגלה איך שבל בר ישראל משגח בהשגחה נוראה ונפלאה בכל מה שעובר עליו בין גשמי ובין ברוחני, ועל-בָן אסור לפל בדעתו כלל מכל מה שעובר עליו, רק ייחזר בכל יום בתשובה שלמה, ויתמיד בלמוד התורה הקדושה, וזה אשר יביאו אל תכליות הנצחת.

*

בנוי ומיסד על-פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנו והצפון,
בוצינא קדישא עלאה, אדווננו, מירנו ורבנו,
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן علينا.

ועל-פי דברי תלמידו, מירנו
הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אניס ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן علينا,

ומשלב בפסוקי תורה, נבאים, בתובים ומאמרי חכמינו
הקדושים מגمرا ומדרשים וזהר הקדוש.

*

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עה"ק ירושלים טובב"

מוֹהָרָא"שׁ נ"י אמר: אלו הזוכים
לדבק עצם בו יתברך, ויודעים
היטב אשר השגחתו יתברך גלויה
בזה העולם, הם חיימ בעולם זה
כדרגת העולם הבא ממש, טועמים
טעם גן עדן בזה העולם; אשריהם
ואשרי חלוקם.

(אמרי מוֹהָרָא"שׁ, חלק ב', סימן תקיב)

קונטֿרָס

השְׁגַחָה גָלוּיָה

.א.

צָרִיךְ שְׂתֶּדֶעָ, אֲהוֹבֵי, בְּנֵי, אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרֵךְ בְּרָא
אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְהוּא מְחִיה וִמְקִים אָוֹתָם בְּכָל עַת
וּרְגַע מְחֻדֶשׁ, כִּי הוּא לְבָדוֹ נָמֵא, וְאֵין מְבָלָעָדָיו נָמֵא,
וְלֹכֶן הוּא צוֹפָה וּמְבִיט בְּכָל עַת וְדַקָּה עַל כָּל מָה
שְׁבָרָא, וּמְשַׁגִּיחַ עַל הַפְּלָל — דָוָם, צוֹמָח, חַי מְדָבָר,
בְּ"הַשְׁגַחָה גָלוּיָה", כִּי בְכָל תְנוּעה וְתִנוּעה שֶׁם אֱלֹופּוֹ
שֶׁל עַולְם, וּעַל-כֵן מָה וְלֹמַה לְךָ לְהִצְטַעַר עַל עַולְם
שָׁאינוּ שָׁלֵךְ, וְלֹכֶן מָה וְלֹמַה לְךָ לְהִזְהַר כָּל-כֵךְ שָׁבוּר
מְכַל מָה שְׁעוֹבֵר עַלְיךָ בֵּין בְּגַשְׁמִיות וּבֵין בְּרוּחָנִיות,
הַלֹּא הַפְּלָל מְשַׁגַּח בְּ"הַשְׁגַחָה גָלוּיָה" מִמְּנוּ יִתְבָּרֵךְ,
וּבִידִיעָה זוֹ, שְׁתַחַקְקֵה הַיִטְבָ בְּדַעַתְךָ, תּוֹכַל לְעַבְרֵר אֶת
כָל יְמֵי חַיָּיךְ בְּטוּב וּבְגַעֲמִים, וְלֹא יְהִי לְךָ שָׁוָם

ספוקות וקשיות כלל, כי יש הרבה הדברים מהם למעלה מדעתנו ומshallנו, וקשה להבין את רב הדברים, כי דעתו יתברך למעלה מדעתנו, ואין בידי דעת מצמצת של בשר ודם, ש惕ין את דעת אין סוף ברוך הוא המשל מכל מיני הgebilot ואצומאים, ומה שעליינו לעשותו הוא רק להכנס את כל דעתנו בתוך תורתני הקדושה, שהיא דעתו יתברך, וקיימים את מצוותיו יתברך, שהם רצונו, ובזה נמשיך עליינו בכל פעם או, זיו וחיות רוחנית, כי כל מה שהאדם מתמיד בתורה הקדושה, וקיימים את מצוותיו בתמיינות ובפשיותה גמורה, ואיןנו נכנס בשום חקירות של הבעל, כמו כן נעשה כדי להמשיך בתוך עצמו את עבריות, יידיות, זיו, חיות השכינה, ונתקלית לו השגחתו הגלואה, ואז כבר איןנו נשבר ממשום דבר ממשום מקרה או מזל או טبع, כי יודע אשר אין בעלינו יתברך כלל, והמזל והמקרה והטבע גם כן ממן יתברך, כי בזה שלומד תורה וקיימים מצוותיו יתברך, אשר חילוקים בדברים, צומח, חי, מדבר, מפלא טבעי ומקרי העולם הזה נתבטלים אליו יתברך, ונתקלית השגחתו הגלואה על כל פרט ופרט מזה העולם; אשר מי שחי את חייו עמו יתברך, והוא שבעל יום ובבעל שעה ובבעל רגע הוא חי עם ידיעות אלו, ומחיה ומחזק עצמו עמו יתברך, ואין

לו שום קשיות וסכנות כלל, אלא יודע בידיעה ברורה ומחלטת את כל הידעות האלו, שכן ידיעות מהעולם הבא, שאז ימי חיו מתחפכים לחיים רוחניים, אשרי לו בזה ואשרי לו בא!

.ב.

צריך שתדע, אהובי,بني, כי בשעה שעוברים עלייך משברים וגליים, וארים ומרים לכך חיים מרבית אמות והרפה תקאות שעוברות עלייך מבית ומבחן, אז אין עצה אחרית רק לברך אליו יתברך, הינו שתשתדל למסר את עצם לגמרי אליו יתברך, ותכלל באין סוף ברוך הוא, כי באמת אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והוא מהחיה ומהויה ומקים את כל הבראיה כלל, ועל כן מה שיק להתק מפנה יתברך, שאז דיקא ירגיש את מכואבו ואזרותיו, ויסבל סבל רב, אבל בשוץה למסר את עצמו לגמרי באין סוף ברוך הוא, יתבטלו ממנה כל הארות והיטורות והמרירות, כי מי שזווכה לבטל את עצמו לגמרי בו יתברך, נמשכת עליו "השגחה גלויה" ממנה יתברך, כי כפי שהאדם מתעורר בתעוררתו של התפקיד, כן נמשכת עליו התעוררותה דלעיל, כי בפומ מה דאיתבק בר נש בהאי עלמא, כמו כן נמשך עליו

מה הוא עלמא אור וויא וחיות, כי העולם הזה הוא
כמו ראי ממש, אם מדק עצמו בעולם הבא, בעולם
העליזן, ומכוונים בדעתו הארת זיו שכינה עוזו יתברך,
על-ידי-זה נתראית אצלו "השגחה גלויה", לא-כן אם
האדם עוקר עצמו מהעולם הבא ומידיעות אלו, אז
טועם מרירות הגיהנום — את להט החרב המתהפכת,
לשמר את דרכך עין החיים; אשורי מי שאינו מטעה את
עצמו, ורק בורח בכלל פעעם אליו יתברך, וממשיך על
עצמו ערבות, נعימות, ידידות, חיות אלקותו יתברך,
שזו היא השגחה הגלואה, וכי חיים נעימים, ערבים
ומתקים; אשורי לו בזה ואשרי לו בפה!

ג.

אריך שתדע, אהובי,بني, כי מי שמכניס את עצמו
לגמר באין סוף ברוך הוא, הינו ש תמיד מבטל עצמו
אליו יתברך, על-ידי-זה ממשיך על עצמו "השגחה
גלויה" באפן פלאי, כי העקר בזה העולם — לבטל את
עצמו מכל וכל אליו יתברך, ולדעת תמיד שאינו יודע
כלום, ועל-ידי-זה יצלחך דרכו, כי ברגע שנקנסים
באדם קשיות וסכנות עליו יתברך, וaino משתדל
להרץ לעצמו את הקשיות והסכנות, וaino חושב

השגחה גלויה

קא

ומתבונן היטב איך שהוּ פגום ומחוּ מלכלה בכל מיגי עוננות וחתאים ופשעים, ועל-כן אין יכול מה פגום כזה להציג רוחניות חיות אלקיות יתרה ולהציג "השגחה גלויה"? וכשהאינו מכנים ידיעות אלו בלבו ובבדעתו, אז הוא הכי מסכן, ורחמןות גדולה עליו, אבל תכף-ומיד כשהזוכה להכיר את מקומו, וישוב בתשובה אמתית, וישכיל ויתבונן כל מה שעשה כבר בהיו, וישוב בתשובה אמתית, ויתודה בכל יום ויום על חטאיו ופשעיו המרבים, על-ידידה זוכה לזכך את מהו, וסוף כל סוף זוכה לבטל את עצמו לגמרי באין סוף ברוך הוא, ולא יהיה לו שום קשיות וספקות עליו יתרה, וידע כי צדיק וישר הוא, ועל-ידידה זוכה באמת להמשיך על עצמו "השגחה גלויה", ויאיר עליו אורו יתרה באור נורא ונפלא עד מאד; אשרי מי שזכה לבטל את עצמו לגמרי באין סוף ברוך הוא, שאו זוכה לכל טוב אמיתי ונצחי, אשרי לו!

.ד.

צריך שתקין היטב בדעתך, אהובי,بني, אשר שום דבר לא נעשה מעצמו, כי הפל משגיח ב"השגחה גלויה" ממנה יתרה, פלאי פלאות, ורואים שגננס באדם איזה רצון לנسع לאיזו נסעה, ואף שיש לו

על הנסיעה זו כל מיני מניעות, ונדמה כאלו הוא יתברך אינו רוצה שישע בנסיעה זו, מאחר שמתפשתות עליו המניעות כל-כך לארכו ולרחבו, ונדמה לו כאלו חומות ברזל מעכבות בעדו, נמצא שבודאי אין זה רצונו יתברך שיטע נסעה זו, ולבסוף הוא באמת נושא בנסעה, והכל נראה בעיני פליאה נשגבה, איך יכולם להיות שני הפקים בנושא אחד, ותכלית ההפוך הוא, מצד אחד מתפשתות עליו המניעות ועומדות כנגדו בחומת ברזל ממש, ומצד שני נושא נסעה זו, עליו לדעת, כי הכל ב"השגחה גלויה", שהיה רצונו יתברך שיטע נסעה זו, ועליך לפעל בדברים גבויים ועליזונים בנסעה זו, אך מנסים אותה בניסיונות קשים ומריים מטעמים כמוסים וגנויזים, ועל-פניהם שבירך לעשות הוא, רק למסר את עצמך לגשמי אליו יתברך, ותדע אשר אין יודעים כלל, ואريك רק למסר את עצמו אל השגחתו הגלואה, אז דיקא יצלייח דרכו בחיו, ואפלך שהיהו שני הפקים בנושא אחד, לא יתבלבל כלל, רק ידע ונאמין כי כך מנהיג הקדוש ברוך הוא את עולמו; אשר מי שמקנים ידיעות אלו בלבו, אז טוב לו כל הימים.

ה.

צרייך שתדע, אהובי,بني, כי הוא יתברך משביגים על בריותיו ב"השגחה גלויה", ועל-כן מה ולמה לך להיות שבור, ומכל שכן מה ולמה לך להתרעם על הנחגותיו, איך שמתנהג עמך, אשר כפי דעתך נרמא הפהוק לغمרי, אבלו דיקא עמך הוא יתברך הולך במדת הדין והאזריות, חס ושלום, ובאמת בכל פרט ופרט יש בו כוננה עמeka, אך אתה מחתמת קטענות דעתך איין בין כלום מכל מה שנארע עמך, ועל-כן אתה מלא טענות וקשיות וספקות ובלבולים עליו יתברך, ומה עובר עלייך מה שעובר, אתה שבור מאד, ואתה שורי בדכאון ובעצבון עמוק; לזו את באתי לבקש ממך, אהובי,بني, שתשתתל לסליק ממך את כל החכבות של הכל, ותדע אשר בזה העולם אין יודעים כלל מה כן ומה לא, כי באמת האדם הוא צמצום אחד, גוש עפר שאין יודע מואמה, והורידו אותו לזה העולם בשבייל תכליות מסימת, שעליו להוציא מהפכו אל הפעל בזה העולם, וعليו רק להכנס את כל מהו ודיתו והבנתו והשכלתו בתוך דברי התורה הקדושה וקיים המצוות, ועל-ידיהם ממי לא יזכה למה שצרייך לזכות בזה העולם העobar, ומה שיבנים עצמו יותר בתוך התורה הקדושה וקיים המצוות, ועל-ידיהם יזכה

להשיג השגות נוראות ונפלאות — מה עליו לעשות בזה העולם, ובשביל מה נברא, ויזדבך להיות כל לקלל בו הארץ אין סוף ברוך הוא המאירה בכל העולם כולו, כי באמת אין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ומה שאין האדם יכול להבין ולהשיג זאת, הוא מלחמת צמצמוני שהוא רק חתיכת גוש עפר, טפה סרויחה, ואיך יוכל להשיג עצם רוחנית אלקותו יתברך ? ! ואיך ישיג את ההשגחה הגלולה, שהשם יתברך משגיח בהשגחה נוראה ונפלאה על כל פרט מפרט הבריאה ? ! כי כל זמן שאין האדם מזיכה את עצמו בلمוד התורה הקדושה ובקיים המצוות בשמה, הוא לא יותר מגוש עפר מאדמה, בריה שללה וקטנה, טפה סרויחה, ועל-כן איך יכול להשיג אורות צחצחות ? ! ואיך תהיה לו איזו השגה ברוחנית חיית אלקותו יתברך ? ! ואיך לא יעלו על דעתו קשיות וספוקות על הנתקתו יתברך שמנהייג את העולם ? ! ואיך לא יתבלבל בבלבולים ? ! מאחר שהוא עדין רחוק לגמרי ; ועל-כן אהובי,بني, בשעה שייעלו על לבך קשיות וספוקות עלינו יתברך, ותהיה מבהלה ומבלבל בבלבולים, ותפל עלייך חילשות הדעת, ותהיה שבור ומשבר כחרס הנשבר, עלייך לסלк את דעתך לגמרי, ולידע שאין יודעים

כָּל מֵה זו עֲלֵיה וְמֵה זו יַרְיָדָה, צִרִיכִים רַק לְחֹזֶק אֶת עַצְמוֹ בּוֹ יַתְבְּרֹךְ, וְלִידֻעַ כִּי רְחַמְנוֹתָו יַתְבְּרֹךְ גָּדוֹלָה עַד מַאֲדָם, אֲפָלוֹ שֶׁכְּבָר עֲשִׂית מֵה שְׁעִשִּׁית, עֲדִין יִשׁ לְכָה גָּדוֹלָה לְתַקֵּן אֶת הַכָּל, אָם לֹא תַחֲיאָשׁ מִמְּנָנוֹ יַתְבְּרֹךְ, כִּי לְגָדְלָתוֹ אֵין חִקָּר; אֲשֶׁרִי מֵי שְׁזַוְּכה לְסַלְקָה אֶת דַעַתּוֹ לְגָמְרִי, וְאֵין לוֹ שָׁוָם קָשִׁיות וּסְפָקוֹת עַלְיוֹ יַתְבְּרֹךְ כָּלָל, וַיַּדְעַ שְׁאֵין יוֹדָעִים כָּלָל, וּעַל-יְדִי-זָה פָּאֵיר עַלְיוֹ "השגחה גליה", וַיַּזְכֵּר לְהַשְׁיג אֲוֹרוֹת רַוְחָנִים; אֲשֶׁרִי לוֹ בָּזָה וְאֲשֶׁרִי לוֹ בָּבָא!

.ו.

אהובי, בני היכר, עלייך לדעת, כי כל מה שגארע עמך בין בגשמיות ובין ברוחניות, הכל מצד עצם ההשגחה, שהוא יתברך משביגת עלייך ב"השגחה גליה" על כל פרט ופרט בח'יך, ועל-כון מה ולמה לך לפל בעיטה מכל מה שעובר עלייך, כי הרי הוא יתברך משביגת בפרטינו פרטיות על כל מה שעובר עלייך, כי בכל תנועה ותנוועה שם אלופו של עולם, ולכון אני יודע לך להיות כל-כך שבור בכל פעם, בשעה שעובר עלייך איזה משביר, הרי יותר טוב לך לברך אליו יתברך, שתרגיל את עצמך לLOCת למקומם שאין שם בגינ-אדם, ותפרש את כל شيיחתך אליו יתברך, ותספר לו יתברך

שׁעָוֶבֶר עַלְיָךְ הוּא רַק בְּשִׁבֵּיל זֶה שַׁהֲקָדוֹשׁ־בָּרוּךְ־הוּא
מַנְפֶּה אֹתֶךָ לְרֹאֹת אָם לְבָהּ לְבָאָמֶת, וְאָם אַתָּה בָּאָמֶת
רֹזֶץ בָּה, וַעֲלֵיכֶن מַנְפֶּה אֹתֶךָ לְרֹאֹת אֶל מַיִם פְּנֵיה בְּעֵית
צְרָתֶךָ, וְאָם תְּחִפֵּס, אֲהֻובֵי, בָּנֵי, וְתִבְרָח בְּעֵית צְרָתֶךָ
רַק אֶלְיוֹ יְתִבְרָךְ, וַתְּסַפֵּר לוֹ יְתִבְרָךְ אֶת כָּל מַה שְׁמַעֵיךְ
לְהָ, וַתְּבַקֵּשׁ וַתְּתַחַגֵּן לְפָנָיו יְתִבְרָךְ, אֵז תְּرָאָה גַּטִּים
גְּלִים שַׁיְעִישָׂה עַמְּךָ הַקָּדוֹשׁ־בָּרוּךְ־הוּא, וְאַרְיךְ שְׁתְּדֹעָ
אֲהֻובֵי, בָּנֵי הַיּוֹקָר, שְׁדָבָר זֶה עָבֵר עַל כָּל הַצְדִיקִים
הַאֲמֹתִים, שָׁגַטוּ אֹתָם בְּכָל מִינֵי נְסִיּוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים,
אֲבוֹת הָעוֹלָם, הַנְּבִיאִים, הַתְּנָאִים וְהַאֲמוֹרָאִים, הַגְּאוֹנִים
וְהַצְדִיקִים, עָבֵר עַלְיָהָם מַה שְׁעַבֵּר — מִשְׁבְּרִים וְגַלִּים,
וַנְסַפֵּר אֹתָם בְּנְסִיּוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְהָם הַחַזִיקָוּ מִעֵמד
וּבְרָחוֹתָם פָּמִיד רַק אֶלְיוֹ יְתִבְרָךְ, וּמִכָּל מַה שְׁעַבֵּר עַלְיָהָם
הַדְּבִיקָה אֶת עַצְמָם לְגַמְרִי בּוֹ יְתִבְרָךְ, עַד שְׁבָאוּ אֶל
הַתְּפִשְׁטוֹת הַגְּשִׁמִּוֹת, וַעֲלֵל־יְדִי־זֶה נְשַׁפֵּע עַלְיָהָם אָור
עַלְיוֹן וּנוֹרָא מָאֵד, שַׁהוּא אָור הַאֱלֹקִי בַּתְּכִלִית הַמְּדֹרגָה
הַעַלְיוֹנָה, שָׁאַיָן לְמַעַלָּה הַיְמָנה בַּבְּחִינָת רֹוח הַקְדָשָׁ
וּנְבוֹאָה, כִּי כָל מַה שַׁהֲאָדָם מִחְזָק וּמִאֲמִץ אָתְ עַצְמוֹ,
וְאַיְנוֹ נְשָׁבֵר וּנוֹפֵל בְּדַעַתּוֹ, זוֹכָה לַהֲתֻלּוֹת בַּתְּכִלִית
הַעַלְיהָ; וַעֲלֵיכֶנּוּ רְאָה, אֲהֻובֵי, בָּנֵי הַיּוֹקָר, מַה דְּהֻווָה

השגחה גלויה

קז

הנה, מכאן ולהבא פרגיל את עצמה רק לברך אליו יתברך, ותדע שאין לך בזה העולם אף אחד שמיבין אותה כמו הקדוש ברוך הוא בעצמו, כי הלא הוא נמצא ואין בלוויו נמצא, והוא כל סוף יהיה ההכרח לך לחזור אליו, ועל כן למה לך לחתות עד שפטמות, ראה לשוב עכשו תכף ומיד, ותדבק את נשמתך בו יתברך, ואף שאפתה נמצאת עדין בזמנים ובגביילים ובגבולות מצד הגוף, ראה להמשיך את עצמה לגורמי אליו יתברך, ותדע אשר הוא יתברך מחייה וממוות ומקים את כל הבריאה כליה, והוא משגיח עליך ב"השגחה גלויה", ובזה תפטר מכל הצרות.

. ז .

אהובי,بني היכר, ראה להכנס את עצמה בתוך האמונה הקדושה, ותדע כי הוא יתברך מחייה וממוות ומקים את כל הבריאה כליה, וד้อมם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקיתו יתברך, אין דבר שנעשה בעצמו, ועל כן מה ולמה לך להלן הלכה המבירנת ולאה לב להאטער על יולמה זיין

גלויה" ממנה יתברך, ותתמיד בلمוד התורה הקדושה, שהיא דעתך יתברך, וכל מה שתלמוד יותר את התורה הקדושה, על ידי זה תמשך עלייך "השגחה גלויה", כי הוא יתברך והتورה אחד הם, ועל כן אשרי מי שלומד את התורה הקדושה, וכל מי שלומד יותר תורה, נכס יותר בדעהו יתברך, ועל כן כל אלו שהם מתמידים יותר בתורה, עליהם נמשכת "השגחה גלויה" ממנה יתברך בעצמו; ולכן, ראה, אהובי, בני היקר, לקבע לעצמך בכל יום שעורים כסדרן בلمוד התורה הקדושה, מקרה, משנה, גמרא, מדרש, הלכות ואגדות, ועל ידי זה תמשך עלייך "השגחה גלויה", ותנצל מכל האורות והיסורים שעוברים עלייך; אשרי מי שמניס את עצמו בلمוד התורה הקדושה, שאז מאירה עליו "השגחה גלויה", ונצול מכל צרה וצוקה; אשרי לו בזה ואשרי לו בא!

ח.

אהובי, בני היקר, ראה וגם ראה מה שעובר בזה העולם על כל אחד ואחד — משברים וגלים, עליות וירידות, ואין שם מנוס אחר להנצל מכל המשברים שעוברים על כל אחד ואחד בלי יוצא מן הכלל, אלא על ידי שמרגיל את עצמו להתבודד עמו

יתברך, הינו להבוגס למקום פניו שאין שם בני אדם, ולדבר ולפרש את כל שיחתו וכל מה שעובר עליו בפרטיו פרטיות אלו יתברך, ועל-ידיך זה יהיה נצול מכל החרירות והצורות שעוברות עליו, ועל-כן עשה זאת, אהובי,بني, עכשו, ותברך למקום פניו שאין שם בני אדם, ותפרק את כל שיחתך וכל מה שעובר עליו בפרטיו פרטיות אלו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו, ותרבה בדבר זה מאד, ותאמין, אשר כל דבר ודבר שדברים עמו יתברך, הוא האללה נצחית, האללה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ותרבה בזה, ותבקש ותתגנן מלפניו יתברך שיחוס וירחם עליו, ועל-ידיך תראה את גדול הישועות שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא, ועקר הישועה תהיה, שעלי-ידי רבוי תפלה שאתה תתפלל אלו יתברך תמשך עליהם "השגחה גלויה", שתדע שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו בפרטיו פרטיות, ועל-ידיך תאצל מכל הצורות והיסורים שעוברים עליו, כי באמת כל הצורות והיסורים שעוברים על האדם הם רק מחתמת חסרון האמונה, שאיןו מאמין בו יתברך, וועלם לו על לבו ועל דעתו קשיות וספוקות ובלבולים, ואיןו יודע איך להתנתק, אבל תclf-ומיד כשאדם זוכה להבוגס בו ובעצמו אמונה ב"השגחה גלויה", ועל-ידיך כל

החוּם שלוֹ מתחפכים לטוּבה; וועל-כון, אהובי, בני, עשה זאת, והנצל מיד, על-ידי שתברך לך בעת הזאת למקום פניו, אם אפשר לאיזה שדה ועיר, ותבקש ותתחנן מלפניו יתברך על כל מה שאתך צריך, ותצעיק ותבכה אליו יתברך, שיחוס וירחם עליו, ותרבה בדבר מארך, וכל מה שמעיך לך תפאר לו יתברך, אז תראה את גדל הישועה שתהיה לך, ותמשך עליו הארץ נוראה ונפלאה מכל העולמות, ותשנה לטובה.

ט.

בני! ראה להכנס את עצמך לגשמי באין סוף ברוך הוא, הינו שתוצר בדעתך אשר הכל לכל אלקות גמור הוא, ואין בלעדיו יתברך כלל, וד้อม, צומח, חי, מדבר, הם כוטוי להשגתך יתברך, כי הוא יתברך מסתור ומתרפה בכוכול בתוך הארץ, ובאמת אין בלעדיו יתברך כלל, והכל אחית עיניהם, ועל-כון בשפטכם את עצמך באמונה פשוטה זו, על-ידי זה תמשך עליו "השגחה גלויה", כי לפי שאדם מכnis את עצמו בידיות אלן, אמי הוא נדבק בו יתברך, וכשאדם נדבק בו יתברך, בכוכול הקדוש-ברוך-הוא נדבק בו ב"השגחה גלויה", ועל-כון הצדיקים שהיו פמיד דבוקים בו יתברך, ומה שבתפם היהת פמיד דבוקה

השגחה גלויה

קיा

בְּאֵין סֹוף בָּרוּךְ הוּא, עַל־יִדְיֶיךְ הִיְתָה הַהְשִׁגָּחָה גִּלוּיה
עַלְيָהֶם מֵאָד, וְהִי יִכּוֹלִים לְעַשׂוֹת נֶפֶשִׁים, אַוְתָות וּמוֹפְתִים
וּשְׁהַזָּד הַטְּבָע, כִּי מַאֲחָר שֶׁהִי בְּטַלִים וּמַבְּטַלִים לְגַמְרִי
בְּאֵין סֹוף בָּרוּךְ הוּא, עַל־יִדְיֶיךְ זָכוּ שַׁהְקְדוֹש־בָּרוּךְ
הּוּא הַשְּׁגִיחָה עַלְיָהֶם בָּ"הַשְּׁגָחָה גִּלוּיה" עַד מֵאָד, וְזֶה
אֲשֶׁר הַזְּעִיל לָהֶם לְעַשׂוֹת אַוְתָות וּמוֹפְתִים; אֲשֶׁרִי מֵי
שְׁמַסְלֵק אֶת חַכְמָתוֹ וּדְעַתוֹ וּשְׁכָלוֹ לְגַמְרִי, וּמְכַנֵּיס אֶת
עַצְמוֹ בָּאֱמֹנוֹנָה פְּשׁוֹטָה בּוֹ יַתְבְּרָךְ, וּמְצִיר בְּדַעַתּוֹ אֵיךְ
שְׁהַכְלֵל לְפָל אֵין סֹוף בָּרוּךְ הוּא, וְהּוּא מְחַבֵּיא עַצְמוֹ
פָּמִיד אֶצְלָוּ יַתְבְּרָךְ, וְאוֹ יָרָא נֶסֶים נְגָלִים שִׁיעַשָּׂה עַמּוֹ
הַקְּדוֹש־בָּרוּךְ-הּוּא.

.

צָרִיךְ שַׁתְּרֻעָה, אֲהֻבָּי, בְּנֵי הַיָּקָר, בְּזָה שָׁאָדָם מְכַנֵּיס
אֶת עַצְמוֹ בָּאֱמֹנוֹנָה בָּ"הַשְּׁגָחָה גִּלוּיה" בּוֹ יַתְבְּרָךְ,
וּמְאִמֵּן שָׁאַיִן שִׁים תְּנִיעָה וּמִקְרָה, דָּבָר זֶה הוּא מְרֻפָּא
לְגַפֵּשׁ מִפְּלַתְּחָלוֹאִיכָּה, וּמִמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ כָּל מִינִי
מְדוֹת טוֹבּוֹת — לְאַהֲבָה אֶת חֶבְרוֹן, אֲף שְׁעוֹשָׂה לוֹ
רְעוֹת וּמְחֻרֶּף וּמִבְּזָה אֶתֶּהוּ, כִּי הוּא מְאִמֵּן, אֲשֶׁר אֵין
שִׁום מִקְרָה בְּעוֹלָם כָּלְלָה, דָּבָר גָּדוֹל וּדָבָר קָטָן הַכָּל
מִמְּנוּ יַתְבְּרָךְ, וּבְדִין שָׁמִים נְעַשָּׂה אָדָם זֶה שְׁלוֹחוֹ
שֶׁל מָקוֹם לְבָזָות אֶתֶּהוּ וְלִחרְףָ אֶתֶּהוּ, וְכָל מָה שָׁאָדָם

מכניס את עצמו יותר באמונת ההשגחה הגלוייה, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו ב"השגחה גלויה", הוא מאמין ויודע אשר כל מה שדברים עליו הכל אמת, ואפלו אם לא עשה את זה הדבר שדברים עליו הראשים, על כל פנים בודאי באיזו בחינה במודע שבתו עליה לו דבר זה, כי יצרכו הכניס בו איזו מחשכה או פניה דקה מן הדקה; ועל-פנין נוצר עליו שיקום רשות מרשות, שידבר עליו כל דבר רע ויוצר אותה, כדי שפתחיל לחשוף בעצמך אם אין לך אותו הדבר, ועל-ידי זה פשوب בתשובה אמתית אליו יתברך; לכן ראה, אהובי,بني, לקבל באהבה ובבחבה ובשמחה כל מה שעובר עליו, והדקק את עצמך לגמר באין סוף ברוך הוא, ותמשיך על עצמך ערבות, נעימות, יידות, זיו, חיית אלקותו יתברך, ואז תתרפא נפשך, ולא ת策ר להטענות שום תעניות וסゴפים, כי מי שמכניס את עצמו באמונה פשוטה בו יתברך, ויודע שהכל משגיח ב"השגחה גלויה", ועל-ידי זה זוכה לטהר את נפשו מכל מני חלודה, ומרפא את נפשו מכל מני פצעים ומכאובים, וזוכה לריפויה שלמה, רפואית הנפש ורפואה הגוף, שנמשכת עליו הארת היאן סוף ברוך הוא; אשרי מי שמכניס בראתו תמיד ידיעות אלו, שעלי-ידי זה תמיד יצלייח.

יא.

ראה לחזק את עצמה, אהובי, בני תיקר, באמונה פשטה, לידע שהוא יתברך מנהיג את עולמו ב"השגחה גלויה", וכל מה שתכניס את עצמה באמונה זו, על-ידי זה תוכל לעבר את העולם הזה בשלום, ושותם דבר שב?urlם לא יוכל לבלב ולבטל אותה, ומכל שכן שלא תשרב משותם דבר שב?urlם, ושותם בריה לא תוכל להשפיל ולהכנייע אותה, כי בזה שהאדם מכניס את עצמו באמונה פשוטה, וידע שהוא יתברך מנהיג את עולמו ב"השגחה גלויה", אזי ידע שבכל העולם כלו הם שליחי המקום ברוך הוא, ועל-כן מה ולמה לו לצאת לריב אותם, עליו לברוח עד המפהו, הינו מי שישולח אותם, לצער ולבזות ולהשפיל אותה, ועל-ידי שתיהיה חזק בזה, הינו באמונה "השגחה גלויה", על-ידי זה תנצל מכל הארות והיסורים והMRIות וההרפתקות, כי אין לך עוד נזימות וערבות בחיים, כמו מי שטממש על עצמו גליוי ההשגחה הפרטית; אשרי מי שתכניס את עצמו לغمרי בזה, אז יהיה מסתר ומכסה ומגן מכל הרע שב?urlם, והוא יהיה להיות בזה העולם ממש כדוגמת העולם הבא, כי המאמין האמתי בו יתברך, הוא חי עוד בזה העולם כמו בעולם

קיד

השגחה גליה

הבא, כי תמיד מרגיש על עצמו "השגחה גליה", וכי
חיים טובים ערבים ונעים; אשרי לו בזה ואשרי לו
בבא!

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!